

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 23Er/734/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109224996
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4109224996.4

Uznesenie

Okresný súd Nitra vo veci exekučného konania v prospech oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava v neprospech povinného: X. Q.Á., R.. Č.. XXXXXX/XXXX, A. XX, S., zast. opatrovníkom Mesto Nitra, o zastavení exekúcie takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e** .

II. Oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Patriciusovi Baďurovi, so sídlom Exekútorského úradu: Viedenská cesta 5, Bratislava, trovy exekúcie vo výške 128,89 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 26.8.2009 požiadal oprávnený súdneho exekútora JUDr. Patriciusa Baďuru so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Viedenská cesta 5, o vykonanie exekúcie vo svoj prospech. Exekučné konanie začalo dňa 24.9.2009. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok č.k. RK-188/08-MK vydaný JUDr. Michalom Krnáčom, rozhodcom so sídlom Mydlárska 185, Žilina dňa 2.6.2008. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo Okresným súdom Nitra súdnemu exekútorovi udelené dňa 30.9.2009 pod číslom 5403 059231*.

Podaním doručeným Okresnému súdu Nitra (ďalej len súd) dňa 14.6.2010 poverený súdny exekútor žiadal exekučný súd v záujme odbúrania pochybností v zmysle § 57 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok - EP) a zásad sankčného mechanizmu o posúdenie otázky zákonnosti vykonávania exekúcie vo veci vymáhania zmluvne dohodnutej zmluvnej pokuty.

Uznesením Okresného súdu Nitra, č.k. 23Er/734/2009-37 zo dňa 28.11.2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre, č.k. 11CoE/124/2011-80 zo dňa 31.8.2011, súd exekúciu v časti zmluvných pokút vo výške 2079,83 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 2079,83 eur od 17.1.2008 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 5636,16 eur od 17.1.2008 do zaplatenia zastavil.

Podaním zo dňa 10.10.2011 dal Krajský súd Nitra v súvislosti s exekučným titulom do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.2.2011 s tým, že bude potrebné v ďalšom konaní sa zaoberať materiálnou a formálnou stránkou vykonateľnosti predloženého exekučného titulu.

Dňa 6.2.2012 poverený súdny exekútor zaslal súdu vyčíslené trovy exekúcie, ktoré žiada pri zastavení exekúcie priznať a exekučný spis EX 716/09.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok, EP), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví:

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 ZoRK, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 35 ZoRK rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 ZoRK, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej zákona o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 879j zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzatvorením zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa čl. 6 ods.1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2. písm. a) smernice, na účely tejto smernice „nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3. bod 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3. bod 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 6. bod 2, členské štáty prijmu potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili, že spotrebiteľ nestratí ochranu, zabezpečenú touto smernicou tým, že si vyberie zákon nečlenského štátu ako zákon vzťahujúci sa na zmluvu, ak táto má úzku súvislosť s územím členských štátov.

Podľa Rozsudku Súdneho dvora zo 6. októbra 2009 vo veci C-40/08 : „Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu sudu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.“

Podľa vnútroštátneho práva sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou však v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v SR ako členskom štáte minimálne taký štandard ochrany aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

Súd preskúmaním exekučného spisu zistil, že oprávnený s povinným uzavreli dňa 23.2.2007 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000063878, na základe ktorej poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 120.024 Sk (poskytnutá čiastka úveru 60.012 Sk), ktorý bol splatný v 36. mesačných splátkach vo výške 3334 Sk. Poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 1500 Sk. Keďže povinný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku, oprávnený sa obrátil na rozhodcu JUDr. Michala Krnáča, so sídlom v Žiline s návrhom, aby bol povinný zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 169.795 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25% p.a. z dlžnej sumy od 17.1.2008 do zaplatenia a trov rozhodcovského konania vo výške 1500 Sk. Rozhodca návrhu oprávneného v celom rozsahu vyhovel. Po posúdení veci je podstatné, že súd zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver (zmluva o revolvingovom úvere § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch - ZSU) lebo veriteľ - oprávnený je podnikateľom v danom predmete (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa teda za dodávateľa a dlžníci - povinní (ďalej len dlžník - povinný) sú jednoznačne spotrebiteľmi a to v súlade s § 52 odsek 2,3 OZ a § 3 odsek 1, 2 ZSU), pričom veriteľ dočasne poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, úveru, pôžičky alebo v inej právnej forme (podľa § 2 písm. a ZSU).

Súd preskúmaním zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere oprávneného zistil, že v zmluvných dojednaniach, ktoré tvoria súčasť zmluvy, v článku 18 je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle predmetného ustanovenia zmluvných dojednaní v zmysle ktorej „akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 18.2 tejto zmluvy o RÚ, výber jednej z alternatív riešenia sporov podľa tejto Zmluvy o RÚ spočíva na žalobcovi. V čl. 18.2.1 je vyjadrený zoznam rozhodcov, ktorí budú rozhodovať akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ. Zmluvné strany sa dohodli, že rozhodcovská doložka platí v prípade, že spory z tejto zmluvy o RÚ nebudú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní (18.3).

Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často krát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, dáva síce zmluvným stranám na výber riešenie sporov cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom, avšak samotný výber v konečnom dôsledku závisí od výberu toho účastníka, ktorý začne konanie skôr a v praxi je reálny predpoklad, že na súd sa neobrátí spotrebiteľ, ale dodávateľ, ktorému konanie pred rozhodcovským súdom vyhovuje. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať.

Vzhľadom na vyššie uvedené tunajší súd dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Takýto výklad je aj v súlade so smernicou Rady Európskej únie č.93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to hlavne článkom 3 ods. 1, podľa ktorého zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vznikajúcich na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Uvedená smernica bola prevzatá do nášho právneho poriadku zákonom č.150/2004 Z. z., ktorý novelizoval Občiansky zákonník a okrem toho má smernica aj tzv. nepriame účinky, takže je záväzná pre SR a slúži aj ako interpretačné pravidlo pre výklad spotrebiteľských právnych vzťahov. V spotrebiteľskom práve je princíp zmluvnej slobody potrebné konfrontovať s princípom zmluvnej spravodlivosti, požiadavkou tzv. ekvity v spojení s princípom proporcionality - primeranosti a rovnováhy práv a povinností zmluvných strán.

Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice 93/13/EHS. Teda na základe uvedeného súd dospel k

názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä §52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS.

Nakoľko existujú okolnosti, ktoré bránia vo vykonávaní exekúcie, súd v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v spojitosti s § 45 ods. 2 ZoRK exekúciu zastavil.

Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17ba) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 199 EP, výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom. Týmto všeobecne záväzným právnym predpisom je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Podľa § 200 ods. 1 EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 200 ods. 2 EP, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 1. vyhlášky č. 288/1995 Zb. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len vyhláška), súdnemu exekútorovi patrí odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie.

Podľa § 3 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri výkone exekučnej činnosti.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,

- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,
- j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie vo výške 166 eura, a to v zmysle § 14 ods. 1, 2 v spojení s § 15 ods. 1 vyhlášky sumu 147,38 eura (122,82 + 20% DPH) - získanie poverenia, doručovanie upovedomenia, doručovanie upovedomenia o spôsobe, doručovanie príkazu na začatie exekúcie -8x, doručovanie exekučného príkazu, žiadosť o poskytnutie súčinnosti (zisťovanie majetku, bydliska, platiteľa mzdy, zamestnávateľa) - 25x (ŽR, obchodný vestník, Notárky centrálny register záložných práv, Štatistický úrad, Katasterportal, ODI, zamestnávateľ, zdravotná poisťovňa, SP, vojaci, polícia, colníci, T-mobile, O2, ZVJS, REGOB, Orange), spolu 37 úkonov, v zmysle § 22 vyhlášky sumu 18,62 eur (15,51 + 20% DPH) - poštovné.

Súd s poukazom na právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu Nitra, č.k.7CoE 14/2008-63, v ktorom Krajský súd ako súd odvolací konštatoval, že z porovnania právnej úpravy uvedenej v § 15 ods. 1 vyhlášky o odmenách a náhradách súdnych exekútorov je zrejmé, že zákonodarca výslovne rozlišuje prípady, v ktorých priznáva exekútorovi odmenu jednotlivo za každý úkon vykonaný v súvislosti s exekúciou, a kedy mu priznáva odmenu len za úkon bez ohľadu na počet činností vykonaných exekútorom za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného, nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za úkony - doručovanie príkazu na začatie exekúcie - 7x.

Súd súdnemu exekútorovi priznal náhradu hotových výdavkov podľa § 22 ods. 1 vyhlášky za poštovné v sume 7,14 eur (v spise súdneho exekútora je preukázané doručenie písomností 23x buď doručenkou alebo zaslaním odpovedných vyjadrení adresátov; poštovné pozostáva zo súm 1x0,55 eur, 3x1,30 eur, 4x0,20 eur, 1 x 0,04 eur, 1x0,50 eur, 4x 0,08 eur, 3 x 0,17 eur, 1x0,10 eur, 1x 0,06 eur, 1x 0,03 eur, 1x0,65 eur, 1x0,13eur, 1x0,22 eur).

Celková výška trov exekúcie, ktoré súd priznal súdnemu exekútorovi predstavuje sumu 128,89 eur spolu s príslušnou DPH, na ktoré v zmysle § 203 ods. 1 prvá veta EP zaviazal oprávneného, nakoľko súd má za to, že zavinil s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zastavenie exekúcie. Trovy exekúcie sú špecifikované nasledovne:

- § 14 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 1 vyhlášky - získanie poverenia, doručovanie upovedomenia, doručovanie upovedomenia o spôsobe, doručovanie príkazu na začatie exekúcie, doručovanie exekučného príkazu, žiadosť o poskytnutie súčinnosti (zisťovanie majetku, bydliska, platiteľa mzdy, zamestnávateľa) - 25x (ŽR, obchodný vestník, Notárky centrálny register záložných práv, Štatistický úrad, Katasterportal, ODI, zamestnávateľ, zdravotná poisťovňa, SP, vojaci, polícia, colníci, T- mobile, O2, ZVJS, REGOB, Orange) - 99,6 eur + 230% DPH = 119,52 eur

- § 22 vyhlášky - 7,81 eur +20% DPH = 9,37eur za poštovné

- trovy exekúcie spolu: 119,52 + 9,37 = 128,89 eur

Nakoľko je súdny exekútor platiteľom DPH, súd mu priznal náhradu aj v tejto časti nárokovateľnej položky.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie podľa § 374 ods. 4 zák.č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.) v platnom znení na Okresný súd Nitra do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.